

Sundhedsstyrelsen oplyser videre, at læger i Norge og Sverige kan erhverve en specialuddannelse i børnekirurgi, men at der ikke stilles krav om, at læger der opererer børn (ikke-akut) har gennemført specialuddannelsen. Svenske og norske læger kan i lighed med danske læger under ansvar efter lægeloven påtage sig de opgaver, de har de fornødne kvalifikationer og den fornødne erfaring til. I ingen af landene stilles formelle krav om bestemte specialistuddannelser som betingelse for at varetage bestemte opgaver.

Endelig oplyser Sundhedsstyrelsen, at styrelsen fortsat (med henvisning til svar på spørgsmål S 3353) vurderer, at der ikke er indikation for, at kvaliteten af de børnekirurgiske behandlinger i Danmark er på et lavere niveau end i udlandet.

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens bemærkninger.

Spm. nr. S 4851

Til skatteministeren (15/9 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren oplyse, om hans svar på spørgsmål nr. S 4408 betyder, at han er uenig med daværende skatteminister Anders Fogh Rasmussen, der i fremsættelsen af L 191, 27. januar 1988, om indførelsen af skattefrihed ved eftergivelse af studiegæld skrev: »Under behandlingen af forslaget til loven om eftergivelse af studiegæld var der i Folketingets Uddannelsesudvalg enighed om, at det var en forudsætning for, at eftergivelsesordningen kunne virke efter sin hensigt, at de eftergivne beløb blev fritaget for beskatning på samme måde som ved gældssanering efter konkurslovens regler. Imidlertid kan der efter loven om eftergivelse af studiegæld finde gældseftergivelse sted i videre omfang end efter konkursloven. Det findes på den baggrund rimeligt og administrativt hensigtsmæssigt at skattefritage alle tilfælde, hvor eftergivelse af studiegæld finder sted efter loven om eftergivelse af studiegæld?«

Begrundelse

Det Konservative Folkepartis daværende skatteordfører Knud Erik Kirkegaard sagde det endnu

tydeligere ved førstebehandlingen af lovforslaget i Folketinget (12. februar 1988, sp. 6533 f): »I Det Konservative Folkeparti var vi meget tilfredse med, at det i sidste samling lykkedes at nå til enighed om at gennemføre en gældssaneringsordning for studerende. Derved kunne vi komme de studerende til hjælp, som i et helt urimeligt omfang var kommet økonomisk i klemme på grund af den socialdemokratiske højræntepolitik i 1970'erne. Vi blev også enige om, at det var nødvendigt at fritage de eftergivne beløb for beskatning, idet vi henviste til konkurslovens regler. Ellers ville de studerende ikke få tilstrækkelig glæde af eftergivelsen. Dette lovforslag går et skridt videre og giver også studerende skattefritagelse ved eftergivelse, selv om skyldneren ikke er insolvent. Man kan naturligvis diskutere, om dette er rimeligt set ud fra en retfærdighedsbetragtning, når man sammenligner med andre befolkningsgrupper i en tilsvarende situation, men vi er under alle omstændigheder enige i, at det set ud fra et administrativt synspunkt er hensigtsmæssigt at gennemføre en sådan regel«.

Det har således været klart for lovgiverne dengang, at man for at sikre en administrativ enkel løsning og for at rette op på den urimelige situation var nødt til at indføre en regel, som var urimelig set i forhold til andre grupper i samfundet. Spørgeren kan derfor ikke forstå, hvorfor den nuværende skatteminister har en anden holdning, og håber, at der er tale om en fejl.

Svar (26/9 03)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nej, mit svar på spørgsmål nr. S 4408 betyder ikke, at jeg er uenig i begrundelsen for de regler, der blev gennemført med vedtagelsen af lovforslag nr. L 191 i 1988.

Jeg er fuldt ud opmærksom på begrundelsen for reglen om skattefrihed ved eftergivelse af studiegæld. Reglen sikrer, at den gevinst, man opnår på en gæld ved en gældseftergivelse, i alle tilfælde ikke er skattepligtig. Reglen regulerer derimod ikke fradrag for renteudgifter. Reglen indebærer således ikke, at man kan opretholde fradrag for renteudgifter, der ikke er betalt eller vil blive betalt.

Jeg kan i det hele henvide til mit svar på spørgsmål nr. S 4852.